

25 Νοεμβρίου, 1993

[ΠΙΚΗΣ, Χ΄ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ,
Δ/στές]

LEISURELAND HOTEL ENTERPRISES LTD.,

Εφεσείοντες-Αιτητές

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Εφεσίβλητων-Καθ' ων η αίτηση.

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1033).

Προσφορές — Διακριτική ευχέρεια — Ανάκληση προσφοράς — Δικαστικός Έλεγχος — Καθήκον η αποδοχή της πλέον συμφέρουσας για το δημόσιο προσφοράς — Η ύπαρξη μιας μόνο προσφοράς δικαιολογούσε την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας για ακύρωση του διαγωνισμού και ανάκληση και μη κατακύρωση της προσφοράς με βάση τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου και των περιορισμών του διαγωνισμού.

5

Προσφορές — Ίση μεταχείριση μεταξύ των προσφοροδοτών — Επιβάλλεται τόσο από το άρθρο 28 του Συντάγματος, όσο και από τις γενικές αρχές του Διοικητικού Δικαίου.

10

Η προσφυγή της εφεσείουσας με την οποία ζητούσε ακύρωση της απόφασης των εφεσιβλήτων να απορρίψουν την προσφορά της για εκμετάλλευση των καταστημάτων αδασμολογήτων καπνικών προϊόντων και οινοπνευματωδών ποτών στα αεροδρόμια Λάρνακας και Πάφου για περίοδο 4 χρόνων, απορρίφθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

15

Υποβλήθηκαν συνολικά 4 προσφορές όμως η μόνη έγκυρη προσφορά ήταν αυτή που υποβλήθηκε από την εφεσείουσα που ήταν για το ποσό του ΛΚ1.826.000. Η ψηλότερη προσφορά η οποία αποκλείστηκε προήρχετο από την Tamamos Tobacco Suppliers & Co και ανερχόταν στο ποσό του ΛΚ1.951.036.

20

Με βάση την παράγραφο 14 των όρων του διαγωνισμού η Υπουργική Επιτροπή Προσφορών αποφάσισε να μη γίνει οποιαδήποτε κατακύρωση των προσφορών.

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι:

25

3 Α.Α.Δ.

Leisureland Hotel v. Δημοκρατίας

- 1) Η μη κατακύρωση των προσφορών έγινε με μοναδικό σκοπό την προαγωγή και εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος μέσα στα πλαίσια του οποίου εντάσσεται η αναγκαιότητα ικανοποιητικής συμμετοχής προσφοροδοτών.
- 5 2) Ο διαγωνισμός με τη διαδικασία των προσφορών αποσκοπεί στην εξασφάλιση της πιο συμφέρουσας προσφοράς για το κράτος η οποία δεν εξυπηρετείται με τη συμμετοχή μικρού αριθμού εγκύρων προσφορών.
- 10 3) Η απόρριψη της προσφοράς ήταν μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας των καθ' ύλην αιτήσεων για τον λόγο που αναφέρεται στην επιστολή (Τεκμήριο 15), ότι η προσφορά ήταν ασύμφορη.
- 15 Επίσης το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε τους ισχυρισμούς της εφεσείουσας για άниση μεταχείριση, αυθαίρετη ανάκληση του διαγωνισμού και μη επαρκή αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης.
- Λόγοι Έφεσης
- Το πρωτόδικο Δικαστήριο εσφαλμένα απεφάνισε ότι:
1. Δεν υπήρξε άниση μεταχείριση της εφεσείουσας κατά παράβαση του άρθρου 28 του Συντάγματος.
- 20 2. Η μη κατακύρωση της προσφοράς έγινε για λόγους δημοσίου συμφέροντος.
3. Η απόρριψη της προσφοράς ήταν ορθή και έγινε μέσα στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας των εφεσιβλήτων.
- 25 Επίσης οι εφεσείοντες επρόβαλαν τον λόγο ότι έγινε εσφαλμένη εφαρμογή των αρχών του διοικητικού δικαίου και της σχετικής Νομολογίας, ειδικότερα της απόφασης του Συμβουλίου της επικρατείας στην υπόθεση υπ' αρ. 1020/58.
- Η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου απέρριψε την έφεση και αποφάνθηκε ότι:
- 30 1. Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι οι προσφοροδότες πρέπει να τύχουν ίσης μεταχείρισης από νομικής και πραγματικής πλευράς και η έννοια του ελεύθερου συναγωνισμού συνεπάγεται τον κανόνα της ισότητας των διαγωνιζομένων.
- 35 2. Δεν ευσταθεί ο ισχυρισμός της εφεσείουσας ότι λόγω της ακύρωσης του διαγωνισμού, έτυχε δυσμενούς μεταχείρισης και ότι η προσφορά της εξομοιώθηκε με τις άκυρες προσφορές.
3. Η προστασία και η εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος είναι βασική αρχή για την ορθή άσκηση της διακριτικής εξουσίας του αρμοδίου οργάνου για κατακύρωση προσφορών η οποία υπό-

κειται στους περιορισμούς που θέτουν οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και της νομολογίας και ειδικά οι αρχές της καλής πίστης.

4. Η διοίκηση έκρινε ότι εφόσον έμεινε μια έγκυρη προσφορά, εξ αντικειμένου η προσφορά αυτή ήταν ασύμφορος, δεδομένου ότι η αποδοχή της αντίκειται προς το δημόσιο συμφέρον, αφού η εξασφάλιση της πιο συμφέρουσας προσφοράς δεν μπορούσε να επιτευχθεί.

5

5. Η προσέγγιση αυτή της διοίκησης είναι ορθή και δεν υπήρχε λόγος να προβεί σε περαιτέρω έρευνα.

10

6. Υπό τις συνθήκες η ανάκληση και η μη κατακύρωση των προσφορών δικαιολογείται, γιατί έγινε με καλή πίστη, ελεύθερο ανταγωνισμό και για σκοπούς δημόσιου συμφέροντος.

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς διαταγή για έξοδα.

15

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

Medcon Construction & Others v. Republic (1968) 3 CLR 535.

Vouniotis & Others v. Republic (1985) 3 CLR 2355.

Kounnas v. Republic (1972) 3 CLR 542.

Silvestros & Kitromelides v. Republic (1983) 3 CLR 1404.

20

Απόφαση Συμβουλίου Επικρατείας στην υπόθεση υπ' αφ. 1020/58.

Έφεση.

Έφεση εναντίον της απόφασης Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Κούρης, Δ.) που δόθηκε στις 7 Δεκεμβρίου, 1989 (Προσφυγή αρ. 401/87) με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της εφεσείουσας εταιρείας, με την οποία ζητούσε δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των εφεσιβλήτων, να απορρίψουν την προσφορά της για εκμετάλευση των καταστημάτων αδασολογήτων καπνικών προϊόντων και οινοπνευματοδών ποτών στο αεροδρόμιο Λάρνακας και Πάφου, για περίοδο 4 ετών είναι άκυρη.

25

30

N. Παλαευσταθίου, για τους εφεσείοντες.

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

5 ΠΙΚΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Δικαστής Γ. Χρυσοστομής.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η παρούσα έφεση στρέφεται εναντίον πρωτόδικης απόφασης του Ανωτάτου Δικαστηρίου, με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή της εφεσείουσας εταιρείας, με την οποία ζητούσε δήλωση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση των εφεσιβλήτων, που κοινοποιήθηκε σ' αυτή με επιστολή ημερ. 12/3/87, να απορρίψουν την προσφορά της για εκμετάλλευση των καταστημάτων αδασμολογήτων καπνικών προϊόντων και οινοπνευματοδών ποτών στο αεροδρόμιο Λάρνακας και 10 Πάφου, για περίοδο 4 ετών από 1.2.87, είναι άκυρη και 15 στερημένη έννομου αποτελέσματος.

Συνολικά λήφθηκαν 4 προσφορές, πλην όμως η μόνη έγκυρη προσφορά που υποβλήθηκε ήταν η προσφορά της εφεσείουσας, που ήταν για το ποσό του £1.826.000. Η ψηλότερη από τις 4 προσφορές που υποβλήθηκαν, ήταν η προσφορά της Tamamos Tobacco Suppliers and Co, που ανερχόταν στο ποσό του £1.951.036, η οποία όμως αποκλείστηκε.

25 Στις 10.2.87, η Υπουργική Επιτροπή Προσφορών αποφάσισε να μη γίνει οποιαδήποτε κατακύρωση των προσφορών με βάση την παράγραφο 14 των όρων του διαγωνισμού, όπου καθορίζεται το δικαίωμα αυτό και το δικαίωμα ανάκλησης του διαγωνισμού, για τους λόγους 30 που αναφέρονται στο Τεκμήριο 13, που είναι οι ακόλουθοι:

35 "Η μόνη έγκυρη προσφορά που παραμένει στο διαγωνισμό είναι της Εταιρείας Leisureland Hotel Enterprises Ltd. Ενόψει του γεγονότος ότι οι προσφορές αποσκοπούν στην εξασφάλιση της πιο συμφέρου-

σας προσφοράς για το Κράτος και του ότι ο σκοπός αυτός δεν εξυπηρετείται με την ύπαρξη μόνο μιας έγκυρης προσφοράς, η αποδοχή της προσφοράς του μοναδικού προσφοροδότη θα ήταν αντίθετη με το όλο πνεύμα και τις αρχές που εκτίθενται στη γνωμάτευση της Γενικού Εισαγγελέα της Δημοκρατίας." 5

Το πρωτόδικο Δικαστήριο απέρριψε την εισήγηση ότι υπήρξε άνιση και δυσμενής μεταχείριση της εφεσείουσας από τους εφεσίβλητους ή ότι οι εφεσίβλητοι ανακαλώντας το διαγωνισμό, ενέργησαν αυθαίρετα. Πιο συγκεκριμένα, 10 το πρωτόδικο Δικαστήριο για το θέμα της ανάκλησης των προσφορών αναφέρει τα ακόλουθα στην απόφασή του:

"Στην παρούσα περίπτωση οι καθ' ων η αίτηση κατά την άσκηση του δικαιώματος αυτού δεν ενήργησαν αυθαίρετα, αλλά η ανάκληση και η μη κατακύρωση των 15 προσφορών έγινε με μοναδικό σκοπό την προαγωγή και εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος. Μέσα στα πλαίσια του δημοσίου συμφέροντος εντάσσεται και η αναγκαιότητα ικανοποιητικής συμμετοχής προσφοροδοτών, πράγμα που επιβάλλεται από την αρχή της εξασφάλισης του ελεύθερου συναγωνισμού μεταξύ ικανοποιητικού αριθμού έγκυρων προσφορών. Δεν πρέπει να αγνοείται το γεγονός ότι ο διαγωνισμός με την διαδικασία των προσφορών αποσκοπεί στην εξασφάλιση της 20 πιο συμφέρουσας προσφοράς για το κράτος. Ο σκοπός αυτός δεν εξυπηρετείται στην προκειμένη περίπτωση με την συμμετοχή μικρού αριθμού έγκυρων προσφορών και στερεί το δικαίωμα για πραγματική εκλογή της πιο συμφέρουσας για το κράτος προσφοράς αν ληφθεί μά- 25 λιστα υπόψη το γεγονός ότι ενώπιον της Υπουργικής Επιτροπής υπήρχαν στοιχεία που έδειχναν ότι για την εκμετάλλευση των καταστημάτων θα ήταν δυνατόν να εξασφαλιστεί πιο συμφέρουσα προσφορά. Η ένδειξη 30 ήταν η προσφορά της Tamasos Tobacco Suppliers που ήταν ψηλότερη από την προσφορά των αιτητών, αλλά 35 κρίθηκε άκυρη.

Είμαι της γνώμης ότι ήταν μέσα στα πλαίσια της δια-

κριτικής εξουσίας των καθ' ων η αίτηση να απορρίψει την προσφορά των αιτητών γιατί όπως ρητά αναφέρεται στην επιστολή (Τεκμήριο 15) ήταν ασύμφορη και ο λόγος αυτός συνιστά λόγο ακύρωσης της προσφοράς.

5 Στην υπόθεση 1020/58 του Συμβουλίου Επικρατείας αποφασίστηκε ότι το Συμβούλιο Προσφορών δεν υποχρεούται να κατακυρώσει την εκμετάλλευση στον τελευταίο προσφοροδότη αλλά μπορεί, εφόσον κρίνει τις προσφορές ασύμφορες να μη τις εγκρίνει ματαιώνοντας την πλειοδοσία. Το σχετικό απόσπασμα αναφέρει τα ακόλουθα:

10

Ἐπειδή η ανωτέρω διάταξις, επαφιεμένη εις την απόλυτον κρίσιν του Διοικητικού Συμβουλίου την ἔγκρισιν του αποτελέσματος του διαγωνισμού, ἔχει την ἔννοιαν, ὅτι το Διοικητικόν Συμβούλιον δεν υποχρεούται, ὡπως κατακυρώσῃ την εκμετάλλευσιν εις τον τελευταίον πλειοδότην ἀλλά δύναται, ἐφ' ὅσον κρίνη τας γενομένας προσφοράς ἀσυμφόρους, να μὴ εγκρίνη ταύτας, ματαιῶνον την γενομένην πλειοδοσίαν, πρὸς ἐκτίμησιν δὲ του συμφέροντος των γεγομένων προσφορῶν το Διοικητικόν Συμβούλιον δύναται να λάβῃ ὑπ' ὄψιν πλὴν του ὕψους της προσφοράς και την φερεγγυότητα ἐκάστου πλειοδοτήσαντος. Κρινομένης της τελευταίας προσφοράς ὡς ἀσυμφόρου, ἄτε του τελευταίου πλειοδότη μὴ παρέχοντος τα ἀναγκαῖα ἐχέγγυα δια την καλὴν ἐκτέλεσιν της συμβάσεως, το Διοικητικόν Συμβούλιον δὲν υποχρεούται, ὡπως ματαιώσῃ την γενομένην πλειοδοσίαν ἀλλά δύναται τούτο μετὰ τον ητιολογημένον ἀποκλεισμόν του τελευταίου πλειοδότη να ἀποδεχθῆ την ἐπομένην προσφορά, ἐφ' ὅσον κρίνη ταύτην ὡς συμφέρουσαν."

15

20

25

30

Ἄσων ἀφορὰ τον ἰσχυρισμό ὅτι η προσβαλλόμενη ἀπόφασις δὲν εἶναι δεόντως αιτιολογημένη, το πρωτόδικο Δικαστήριον ἀπορρίπτοντας τον ἰσχυρισμό αυτό, ἀνάφερε πὼς η δικαιολογία των ἐφεσιβλήτων φαίνεται ἀπὸ την ἐπιστολή πρὸς την ἐφεσεῖουσα (Τεκμήριο 15) και το σχετικὸ φάκελο (Τεκμήριο 13) και η οποία συνάδει με τις γενικές

35

αρχές του διοικητικού δικαίου και τη νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

Οι λόγοι της έφεσης είναι οι ακόλουθοι:

"(1) Το Πρωτόδικον Δικαστήριο εσφαλμένα απεφάσισεν ότι οι Εφεσείοντες δεν έτυχαν δυσμενούς και άνισης μεταχείρισης κατά παράβαση του άρθρου 28 του Συντάγματος. 5

(2) Το Πρωτόδικον Δικαστήριο εσφαλμένα απεφάσισεν ότι η μη κατακύρωση των προσφορών στους Εφεσείοντες ή/και η ανάκληση των προσφορών έγινε για λόγους δημοσίου συμφέροντος ή/και εν πάση περιπτώσει ότι η προσφορά των Εφεσειόντων δεν ήταν η πλέον συμφέρουσα. 10

(3) Το Πρωτόδικον Δικαστήριο εσφαλμένα απεφάσισεν ότι οι Εφεσίβλητοι ορθά και σε ενάσκηση της διακριτικής τους εξουσίας απέρριψαν την προσφορά των Εφεσειόντων. 15

(4) Το Πρωτόδικον Δικαστήριο εσφαλμένα εφάρμοσε τις αρχές του διοικητικού δικαίου και της Νομολογίας αναφορικά με τις προσφορές ή/και ειδικότερα την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας στην υπόθεση με αρ. 1020/58." 20

Όσον αφορά τον πρώτο λόγο, ο δικηγόρος της εφεσείουσας ισχυρίστηκε ότι η εφεσείουσα έτυχε άνισης και/ή δυσμενούς μεταχείρισης, γιατί με την ακύρωση του διαγωνισμού και τη μη αποδοχή της έγκυρης προσφοράς της, παραβιάστηκε η αρχή της ισότητας, όπως αυτή καθορίζεται από το άρθρο 28(1) του Συντάγματος και την εξομοίωσαν με αυτούς που οι προσφορές τους κρίθηκαν άκυρες. 25

Το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν συμφώνησε με τους ισχυρισμούς αυτούς και προέβη στη διαπίστωση ότι η διοίκηση δεν έλαβε υπόψη τις άκυρες προσφορές ως έγκυρες, όπως στην υπόθεση *Medcon Construction and Others* 30

v. Republic (1968) 3 CLR 535 και στην υπόθεση *Vouniotis and Others v. Republic* (1985) 3 CLR 2355, όπου η προσφορά κατακυρώθηκε στο ενδιαφερόμενο μέρος, το οποίο δεν ήταν προσφοροδότης.

- 5 Είναι βασική αρχή του διοικητικού δικαίου ότι οι προσφοροδότες πρέπει να τύχουν ίσης μεταχείρισης από νομικής και πραγματικής πλευράς. Τούτο επιβάλλεται τόσο από τη συνταγματική αρχή της ισότητας, σύμφωνα με το άρθρο 28 του Συντάγματος, όσο και από τις εφαρμοζόμενες σε δημοπρασίες γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου, που απαιτούν να τηρούνται οι γενικές αρχές του ελεύθερου συναγωνισμού, η κατάργηση των οποίων συνεπάγεται ακυρότητα. Με άλλα λόγια, η έννοια του ελεύθερου συναγωνισμού συνεπάγεται τον κανόνα της
- 10 ισότητας των διαγωνιζόμενων και η διοίκηση οφείλει να μεταχειρίζεται τους προσφοροδότες πάνω σε ίση βάση. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Medcon Construction and Others v. Republic* (ανωτέρω), σελ.544-545, *Kounnas v. Republic* (1972) 3 CLR 542, σελ. 546, Πορίσματα Νομολογίας του
- 15 Συμβουλίου Επικρατείας 1929-1959 σελ. 430).

- Στην περίπτωση της εφεσείουσας, οι πιο πάνω αρχές δεν έχουν παραβιαστεί και δεν συμφωνούμε με τους ισχυρισμούς της πως επειδή ακυρώθηκε ο διαγωνισμός, έτυχε δυσμενούς μεταχείρισης και η προσφορά της εξομοιώθηκε
- 25 με τις άκυρες προσφορές. Συνεπώς, συμφωνούμε με τη διαπίστωση του πρωτόδικου Δικαστηρίου και ο λόγος αυτός της έφεσης απορρίπτεται.

- Οι υπόλοιποι λόγοι της έφεσης αναπτύχθηκαν μαζί. Ο δικηγόρος της εφεσείουσας εισηγήθηκε πως η διοίκηση παρέλειψε να εξετάσει κατά πόσο η προσφορά της εφεσείουσας ήταν συμφέρουσα για το δημόσιο, όπως απαιτείται από τη νομολογία. Συγκεκριμένα αναφέρθηκε στην προαναφερθείσα υπόθεση 1020/58 του Συμβουλίου της Επικρατείας, στην οποία αναφέρθηκε και το πρωτόδικο Δικαστήριο και ισχυρίστηκε πως τόσο η υπόθεση αυτή όσο και οι αρχές του διοικητικού δικαίου και της νομολογίας, εφαρμόστηκαν λανθασμένα από το πρωτόδικο Δικαστήριο.
- 30
- 35

Η διοίκηση, ανάφερε, πως ενέργησε αυθαίρετα και χωρίς να ερευνήσει ή να προβεί σε κρίση, έλαβε την κρινόμενη απόφαση, ενώ το πρωτόδικο Δικαστήριο στην απόφασή του αναφέρθηκε και στην ύπαρξη στοιχείων που έδειχναν ότι ήταν δυνατό να εξασφαλιστεί πιο συμφέρουσα προσφορά, πράγμα που η διοίκηση δεν ανάφερε καθόλου στην απόφασή της. Επίσης εισηγήθηκε πως η αρχή του δημόσιου διαγωνισμού ικανοποιείται από τη στιγμή που υποβλήθηκαν οι προσφορές και δόθηκε η ευκαιρία σε όλους τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τη δική τους προσφορά. Συνεπώς ο διαγωνισμός δεν έπρεπε να ανακληθεί, ενώ η προσφορά της εφεσείουσας έπρεπε να γίνει αποδεκτή, δεδομένου ότι ο όρος 14 των όρων του διαγωνισμού, που δίδει απεριόριστη διακριτική ευχέρεια στη διοίκηση να προβαίνει στη μη αποδοχή της προσφοράς και στην ανάκληση του διαγωνισμού, θα πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο περιοριστικό που να συνάδει με τις αρχές του διοικητικού δικαίου και της χρηστής διοίκησης.

Ο δικηγόρος των εφεσιβλήτων υποστήριξε την ορθότητα της πράξης και της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου.

Είναι γεγονός ότι η προσφορά των εφεσείοντων ήταν η μόνη που παρέμεινε στο διαγωνισμό, αφού οι άλλες τρεις που υποβλήθηκαν κρίθηκαν άκυρες.

Η προστασία και η εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος είναι βασική αρχή για την ορθή άσκηση της διακριτικής εξουσίας του αρμοδίου οργάνου για κατακύρωση προσφορών.

Στην υπόθεση *Silvestros and Kitromelides v. Republic* (1983) 3 CLR 1404, στη σελ. 1408 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

"... Consideration of the objects that the Tender Board is designed to serve, obviously casts its decisions in the domain of public-law. The public has a vital interest in the propriety of public expenditure and in the equal

treatment of tenderers by public bodies."

5 Πέραν τούτου θα πρέπει να ειπωθεί πως ο όρος 14 των προσφορών και συμφωνούμε σε αυτό με το δικηγόρο της εφεσείουσας, δεν δίδει στη διοίκηση δικαίωμα να ενεργήσει κατ' αρέσκεια και να προβαίνει στην ανάκληση του διαγωνισμού κατά το δοκούν. Αντίθετα, η άσκηση μιας τέτοιας εξουσίας υπόκειται στους περιορισμούς που θέτουν οι γενικές αρχές του διοικητικού δικαίου και της νομολογίας και ειδικά οι αρχές της καλής πίστης.

10 Εξετάσαμε με προσοχή τα όσα ειπώθηκαν ενώπιόν μας σχετικά με τον ισχυρισμό πως η διοίκηση παράλειψε να
15 εξετάσει αν η προσφορά των εφεσειόντων ήταν συμφέρουσα, πλην όμως η εισήγηση του δικηγόρου της εφεσείουσας δεν μας βρίσκει σύμφωνους. Από την κρινόμενη απόφαση γίνεται φανερό ότι οι εφεσίβλητοι προσέγγισαν και εξέτασαν το θέμα τούτο, βασιζόμενοι στη μόνη έγκυρη προσφορά που είχαν ενώπιόν τους, σε συνάρτηση με το σκοπό των δημοσίων προσφορών, που αποσκοπεί στην εξασφάλιση της πιο συμφέρουσας προσφοράς, που επιτυγχάνεται
20 με την ύπαρξη περισσότερων της μιας έγκυρης προσφοράς και όχι με τη σύγκριση της προσφοράς της εφεσείουσας με τις άκυρες προσφορές που υποβλήθηκαν, πράγμα που είναι κατά τη γνώμη μας ανεπίτρεπτο. Δηλαδή, η διοίκηση έκρινε ότι εφόσον έμεινε μια έγκυρη προσφορά, εξ αντικειμένου η προσφορά αυτή ήταν ασύμφορος, δεδομένου
25 ότι αντίκειτο προς το δημόσιο συμφέρον η απόδοσή της, αφού η εξασφάλιση της πιο συμφέρουσας προσφοράς δεν μπορούσε να επιτευχθεί.

30 Η προσέγγιση αυτή της διοίκησης είναι κατά τη γνώμη μας ορθή και νόμιμη, και δεν υπήρχε λόγος να προβεί σε περαιτέρω έρευνα. Η ύπαρξη μιας προσφοράς δικαιολογεί την άσκηση διακριτικής ευχέρειας για ακύρωση του διαγωνισμού με βάση τις αρχές του διοικητικού δικαίου και των περιορισμών που τέθηκαν στον όρο 14 του διαγωνισμού.
35

Κατά συνέπεια, συμφωνούμε με την απόφαση του πρω-

τόδικου Δικαστηρίου, όπως αποσπασματικά αναφέρθηκε ανωτέρω. Συμφωνούμε επίσης, ότι ενώπιον της Υπουργικής Επιτροπής υπήρχαν στοιχεία που έδειχναν ότι για την εκμετάλλευση των καταστημάτων θα ήταν δυνατό να εξασφαλιστεί πιο συμφέρουσα προσφορά. Η ένδειξη ήταν η προσφορά της Tamasos Tobacco Suppliers and Co, που ήταν ψηλότερη από την προσφορά των αιτητών, αλλά κρίθηκε άκυρη. 5

Έχουμε τη γνώμη ότι οι εφεσίβλητοι δεν ενέργησαν αυθαίρετα, δεδομένου ότι έκριναν το ασύμφορο της προσφοράς με τον τρόπο που έχει επεξηγηθεί ανωτέρω και η ανάκληση και η μη κατακύρωση των προσφορών δικαιολογείται, γιατί έγινε με καλή πίστη, για λόγους εφαρμογής της αρχής του ελεύθερου ανταγωνισμού και με σκοπό την προαγωγή και εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος, για να δοθεί η δυνατότητα στο κράτος με τη συμμετοχή μεγαλύτερου αριθμού έγκυρων προσφορών να εξασφαλίσει την πιο συμφέρουσα προσφορά. 10 15

Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η έφεση απορρίπτεται. Η επίδικη πράξη επικυρώνεται. Δεν επιδικάζονται έξοδα. 20

Η έφεση απορρίπτεται χωρίς έξοδα.